

DESETTA MOLITVA NA MOJTO TELO

Eve go toa mesto, taa zarobena ubavina,
taa čudesna smrt od sino i belo,
od sino i belo vo očite na vetrot,
eve go toj neprokopsanik, toa telo.

Eve go toa mesto, taa svenliva ubavina
pred site segašnosti i pred site damnini,
pred tvoeto iskonsko temno nespokojstvo -
tie neizodlivi neramnini.

Ti stoiš ovde nemo i pritaeno
nad ovoj stivnat i nepoznat vitel.
Bidi mu prolet žuberliva i lekovita
ako bi mu bila povelnik i žitel.

I bez da prašáš so drevna ljubopitnost
dali e veren plenik na vistinite,
vlezi tivko i nezabeležano,
vlezi so mudrosta na godinite.